

Stoga će Kordićeva, ne treba se čuditi, nakon što joj je teorija skrahirala u Njemačkoj, ubuduće još glasnije svakoga onoga proglašavati nacionalistom koji govori o posebnome hrvatskom jeziku (*quod erat demonstrandum*), dočim će joj srpski ili srpskohrvatski jezik uvijek izgledati tako prirodan, blizak i po sebi razumljiv. Jezičnoga nacionalizma moći će se tako i ubuduće naći samo kod Hrvata. Kordićeva, znakovito i dosljedno, „znanstvenu” sveštokavsku balistiku i artiljeriju Slova o srpskom jeziku kod

Karlovcu i Karlobaga nije tako ni spomenula u čitavoj knjizi, dočim su navodno hrvatski „purizam” i „nacionalizam”, uključujući i sve hrvatske jezikoslovce koji ne prihvaćaju smušenu nazovu lingvistiku Snježane Kordić, prije svih naravno Stjepan Babić i Radoslav Katičić, na skoro svakoj stranici ubrojeni u „nacionalsocijaliste” i „Hitlerove sljedbenike”.

Zvonko Pandžić

Kaše Snježane Kordić (Komentar uz članak Z. Pandžića)

 isanije Snježanine u Novostima: *Hrvati i Srbi u Hrvatskoj jezično se ne razlikuju*. Da, kad govore istim razgovornim jezikom, ali čim krenu književnim jezikom razlika je odmah očita, jer razumijevanje zapinje, Srbi glatko ne razumiju *siječanj, veljača, ožujak*, a Hrvatima nije stilski neutralna *juni, julij, avgust...* Književni je jezik već nešto drugo, kao što pokazuju i Novostima sa svojim *avgustom*. U naslovu Globusa Snježana Kordić ne govori istinu jer piše: „Granična zona za uvrštavanje u isti jezik nalazi se između 75 i 85 posto

međusobne razumljivosti. Hrvatski i srpski čak su i iznad toga postotka, i to se ne dovodi u pitanje.“ Jasno je da se ne dovodi u pitanje kad razumljivost i nije kriterij za isti jezik, što Kordićeva ne razumije jer ako ima razlikosti nema istosti. Šteta što se svjetsko jezikoslovlje ne će da posluži kriterijem Snježane Kordić jer bi se tako moglo odgovoriti koliko ima jezika na svijetu.

Unatoč tomu ona nalazi objavljivača jer s radošću u srcu objavljuju samo ako je što usmjereno protiv hrvatskoga jezika. To još potvrđuju time što odbijaju objaviti protuodgovor, ovaj koji smo naprijed objavili.

Stjepan Babić

BIBLIOGRAFIJA HRVATSKE FRAZELOGIJE

 ožujku ove godine objavljena je u izdanju KNJIGRE nevelika ali vrijedna knjižica Željke Fink Arsovski, Barbare Kovačević i Anite Hrnjak pod naslovom Bibliografija hrvatske frazeologije s podnaslovom + CD s popisom frazema analiziranih u znanstvenim i

stručnim radovima u desnom donjem kutu lijepe i živopisne naslovnice.

Iako se bibliografije u našim znanstvenim biografijama ne cijene koliko bi se kao rezultati pomnih istraživanja i najpotpunije baze podataka o pojedinim autorima ili znanstvenim područjima trebale cijeliti, ova po našem sudu zaslužuje posebnu pozornost. Prvi je razlog što je frazeologija, kao relativno mlada jezikoslovna disciplina koja se